

**UCHWAŁA NR LXII/1316/23
RADY MIASTA KATOWICE**

z dnia 27 kwietnia 2023 r.

w sprawie wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego

Na podstawie art. 31 w związku z art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023r. poz. 40 z późn. zm.) oraz art. 3 §2 pkt 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023r. poz. 259)

**Rada Miasta Katowice
uchwała:**

§ 1. Wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego z dnia 5 kwietnia 2023r. znak NPII.4131.1.366.2023 stwierdzające nieważność uchwały Nr LX/1258/23 Rady Miasta Katowice z dnia 2 marca 2023 r. w sprawie określenia wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych, w całości.

§ 2. Argumenty prawne i faktyczne decydujące o zajęтым stanowisku zawiera uzasadnienie do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierzyć Prezydentowi Miasta Katowice.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Katowice

Maciej Biskupski

Uzasadnienie

Dnia 5 kwietnia 2023r. do Urzędu Miasta Katowice wpłynęło rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego nr NPII.4131.1.366.2023 z dnia 5 kwietnia 2023r. stwierdzające nieważność uchwały LX/1258/23 Rady Miasta Katowice z dnia 2 marca 2023 r. w sprawie określenia wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych, w całości. Opinia Wojewody Śląskiego została oparta na tezie, że uchwalona przez Radę Miasta Katowice uchwała wymaga doprecyzowania, gdyż nieprawidłowo wypełniono delegację ustawową wynikającą z art. 7 ust. 3a ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2022r. poz. 2519 z późn. zm.) – dalej ucpg. Z czym Organ uchwalający się nie zgadza.

Podstawę kompetencyjną unieważnionego zapisu uchwały stanowi art. 7 ust. 3a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, który upoważnia i zarazem zobowiązuje radę do podjęcia uchwały. Uchwała została podjęta przez właściwy Organ i ma podstawę prawną. Prawidłowy był tryb jej podjęcia. Uchwała jest kompletna, gdyż zawiera wszystkie obligatoryjne elementy wskazane w art. 7 ust. 3a ucpg. Mając na uwadze powyższe należy przyjąć, iż uchwała nie narusza prawa, a w szczególności nie narusza prawa w stopniu uzasadniającym stwierdzenie nieważności w całości niezgodnej z prawem.

W myśl art. 7 ust. 3a ucpg Rada gminy określi, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględniając opis wyposażenia technicznego niezbędnego do realizacji zadań.

Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 16 lutego 2023r. w sprawie szczegółowego sposobu określania wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych (Dz. U. z 2023r. poz. 322) wskazuje wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych dotyczące:

1) opisu wyposażenia technicznego zawierającego wymagania odnośnie do:

a) pojazdów asenizacyjnych przeznaczonych do świadczenia usług w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych,

b) bazy transportowej,

2) zabiegów sanitarnych i porządkowych związanych ze świadczonymi usługami, o których mowa w pkt 1 lit. a,

3) miejsc przekazywania nieczystości ciekłych

– określa się w sposób precyzyjny, zrozumiały, niedyskryminujący, nieograniczający konkurencji oraz nieutrudniający dostępu do rynku przedsiębiorców świadczących usługi w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych oraz zapewniający należytą ochronę zdrowia i życia ludzi oraz środowiska.

„Prowadzenie działalności polegającej na opróżnianiu zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transporcie nieczystości ciekłych wymaga uzyskania zezwolenia i tym samym działalność taka nie jest dowolna, lecz podlega ograniczeniu w drodze publicznoprawnej reglamentacji. Potwierdza to art. 7 ust. 3a ustawy z 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach – dalej u.u.c.p.g., zgodnie z którym organ, któremu przypisano wydawanie zezwoleń, podaje do publicznej wiadomości wymagania, jakie przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia powinien spełniać, kierując się potrzebą zapewnienia maksymalnego bezpieczeństwa dla środowiska i mieszkańców i uwzględniając opis wyposażenia technicznego niezbędnego do realizacji zadań, oraz art. 9 u.u.c.p.g. w związku z art. 7 ust. 1 u.u.c.p.g., który określa warunki, jakie muszą być spełnione, aby działalność mogła być prowadzona.

Są to m.in.: rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 12.11.2002 r. w sprawie wymagań dla pojazdów asenizacyjnych – dalej r.w.p.a. Jak stwierdził WSA w Kielcach w wyroku z 1.07.2020 r., II SA/Ke 162/20,

LEX nr 3042574, wyposażenie „niezbędne do realizacji zadań” musi uwzględniać cele przewidziane w art. 7 ust. 7 u.u.c.p.g. i § 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z 14.03.2012 r. w sprawie szczegółowego sposobu określania wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych oraz rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 17.10.2002 r. w sprawie warunków wprowadzania nieczystości ciekłych do stacji zlewnych.” (komentarz Jerzy Janusz, Ćwiek Piotr, Decyzja zezwalająca na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych, publ. LEX).

„Podmioty ubiegające się o zezwolenie muszą m.in. spełniać wymagania określone w uchwale rady gminy wydanej na podstawie art. 7 ust. 3a ucpg.”. (komentarz Jerzy Janusz, Ćwiek Piotr, Procedura uzyskania zezwolenia na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych, publ. LEX).

Organ może odmówić wydania zezwolenia tylko wtedy, gdy zachodzi co najmniej jedna z trzech okoliczności wskazanych w art. 9 ust. 1c ucpg. Z tego przepisu wynika, że odmowa udzielenia może nastąpić w przypadku, gdy zamierzony sposób gospodarowania odpadami lub nieczystościami ciekłymi:

- jest niezgodny z wymaganiami ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i przepisami odrębnymi;
- mógłby powodować zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub środowiska;
- przedsiębiorca ma zaległości podatkowe lub zaległości w płaceniu składek na ubezpieczenie zdrowotne lub społeczne.

Działalność polegająca na opróżnianiu zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych ze względu na swoją specyfikę może potencjalnie oddziaływać na środowisko i musi być realizowana zgodnie z przepisami prawa i zasadami współżycia społecznego. W ocenie organu zapisy uchwały określone zostały w sposób precyzyjny, zrozumiały, niedyskryminujący, nieograniczający konkurencji oraz nieutrudniający dostępu do rynku przedsiębiorców świadczących usługi w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych oraz zapewniający należyłą ochronę zdrowia i życia ludzi oraz środowiska.

W rozstrzygnięciu nadzorczym Organ wskazał iż na etapie ubiegania się o udzielenie ww. zezwolenia przedsiębiorca nie ma obowiązku korzystania (który musi udokumentować) z usług podmiotów prowadzących działalność w zakresie mycia i dezynfekcji pojazdów. Jednakże należy zauważyć iż na podstawie art. 7 ust. 3a ucpg Rada Miasta uprawniona jest do określenia wymogów jakie będzie musiał spełnić przedsiębiorca, który ubiega się o wydanie mu zezwolenia na prowadzenie działalności wypełniając jednocześnie zapisy rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 16 lutego 2023r. w sprawie szczegółowego sposobu określania wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych.

W ocenie Organu, zastosowany w uchwale zapis dotyczący możliwości korzystania z zewnętrznych usług w zakresie mycia i dezynfekcji pojazdów, pozwala nie tylko na spełnienie wymagań dotyczących określenia zaplecza technicznego, lecz także działa na korzyść przedsiębiorców w myśl §1 pkt. 2 Rozporządzenia i wymogu określenia wymagań w sposób precyzyjny, zrozumiały, niedyskryminujący, nieograniczający konkurencji oraz nieutrudniający dostępu do rynku przedsiębiorców świadczących usługi w zakresie. Spełniony jest bowiem wymóg uchwalenia takiego zapisu, czyli zapewnienie mycia i dezynfekcji pojazdów, a ponadto umożliwiające jest dopuszczenie do ubiegania się o udzielenie zezwolenia przedsiębiorcom, którzy nie posiadają takich możliwościach technicznych na swoim terenie. W ocenie Organu, usunięcie tego zapisu stoi w sprzeczności z zapisami §1 pkt. 2 ww. Rozporządzenia.

Odnosząc się do zarzutu określenia w sposób niejasny i nieprecyzyjny wymagań dot. zabiegów sanitarnych i porządkowych poprzez zastosowanie określenia iż teren bazy powinien być utrzymywany „w należyтым porządku”, w ocenie Organu doprecyzowanie może skutkować przekroczeniem uprawnień Organu do określenia wymagań dla przedsiębiorców. Należy zwrócić uwagę, iż zapewnienie podnoszonej w rozstrzygnięciu „precyzyjności i kompleksowości” nie może stać w sprzeczności z koniecznością określenia wymagań w sposób niedyskryminujący oraz nieprzekraczający uprawnień Organu. Jednocześnie poprzez "należyty" można rozumieć właściwy, odpowiedni, stosowny, porządkowy, wystarczający, adekwatny, trafny, prawidłowy. Wskazanie w rozstrzygnięciu nadzorczym, iż "należyty porządek" jest określeniem

nieprecyzyjnym i niejasnym jest subiektywną oceną organu nadzoru. Zdaniem Rady Miasta zapis ten jest wystarczający, aby zobowiązać przedsiębiorcę do dbania o ład i porządek na terenie bazy nie określając jednocześnie zapisów których stopień szczegółowości mogłby dyskryminować lub ograniczać przedsiębiorców.

Jako zabiegi sanitarne związane ze świadczeniem ww. usług można rozumieć zespół czynności mających na celu usunięcie środków skażających, szkodliwych z powierzchni. Rada w §1 ust. 3 wskazała zarówno zabiegi sanitarne jak i porządkowe związane z ww. usługami. Do zabiegów sanitarnych może należeć wymóg wyposażenia bazy w urządzenia i sorbenty służące do utrzymywania czystości, a czynność opróżniania winna odbywać się w sposób uniemożliwiający rozlanie.

Reasumując w opinii Organu przyjęta uchwała nr LX/1258/23 Rady Miasta Katowice z dnia 2 marca 2023r. w sprawie określenia wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych jest zgodna z obowiązującymi przepisami ustawy ucpg i spełnia wymogi określone w art. 7 ust. 3a ucpg. Argumentacja zawarta w uzasadnieniu rozstrzygnięcia została oparta na ogólnikach i subiektywnej ocenie, bez wskazania podstawy prawnej.

Rada Miasta wnosi o uchylenie w całości zaskarżonego aktu nadzoru. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewoda Śląski stwierdził bowiem naruszenie porządku prawnego z czym Rada Miasta Katowice się nie zgada. Z tych względów zasadne jest wniesienie skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach i poddanie ocenie sądowej zaistniałych w sprawie różnic stanowisk natury prawnej.

Wobec tego zasadne jest utrzymanie w mocy przedmiotowej uchwały.